

Małgorzata Mirr

Tytuł rozprawy „Analiza wpływu insulinooporności na stężenia wybranych parametrów biochemicznych i hormonalnych u pacjentów z otyłością”

Streszczenie

CELE PRACY: Zbadanie przydatności pośrednich wskaźników insulinooporności w rozpoznawaniu zespołu metabolicznego oraz zaproponowanie dwóch nowych wskaźników TyG-NC i TyG-NHtR. Zbadanie korelacji pomiędzy stężeniami adipokin WISP-1, CTRP1 i asprozyny a parametrami antropometrycznymi, biochemicznymi i wskaźnikami insulinooporności w grupie pacjentów bez cukrzycy.

MATERIAŁY I METODY: Przeprowadzono badania przekrojowe obserwacyjne, składające się z dwóch części, do których włączono odpowiednio 665 oraz 107 pacjentów. Zbierano dane kliniczne, biochemiczne i antropometryczne, które poddano analizie statystycznej. Ponadto przeprowadzono analizę piśmiennictwa na temat roli białka WISP-1 w otyłości, insulinooporności oraz cukrzycy.

WYNIKI: Opracowałam dwa nowe pośrednie wskaźniki insulinooporności TyG-NC i TyG-NHtR i zaprezentowałam ich istotną wartość diagnostyczną w rozpoznawaniu zespołu metabolicznego. Spośród badanych wskaźników najwyższą przydatność wykazały TyG i TG/HDLc. Stężenia asprozyny w surowicy były istotnie wyższe u pacjentów z otyłością oraz u kobiet. Stwierdzono istotne korelacje pomiędzy stężeniem asprozyny a m.in. masą ciała, obwodem talii, BMI, hemoglobina glikowaną oraz TyG, TyG-NC, TyG-NHtR, TyG-WC, TyG-WHtR, TyG-BMI oraz TG/HDLc u pacjentów bez cukrzycy. Stwierdzono istotną dodatnią korelację pomiędzy surowiczymi stężeniami WISP-1 i CTRP1. Stężenie CTRP1 korelowało dodatkowo ze stężeniem insuliny na czczo, HOMA-IR, cholesterolem całkowitym, LDL oraz HDL. Istotną korelację ze stężeniem WISP-1 stwierdzono dla cholesterolu całkowitego oraz HDL. Nie stwierdzono istotnej różnicy w stężeniach WISP-1 i CTRP1 pomiędzy pacjentami z otyłością oraz bez otyłości, a także pomiędzy pacjentami z insulinoopornością i bez insulinooporności. Stężenia WISP-1 oraz CTRP1 były wyższe u kobiet niż u mężczyzn. Wyniki badań przedstawiono w cyklu czterech publikacji.

WNIOSKI: Pośrednie wskaźniki insulinooporności, w tym nowo zaproponowane TyG-NC i TyG-NHtR, wykazują istotną wartość diagnostyczną dla zespołu metabolicznego. Stężenie asprozyny wzrasta w otyłości oraz koreluje ze wskaźnikami insulinooporności, co może świadczyć o jej potencjalnej roli w patogenezie insulinooporności. Badanie pokazało jako pierwsze istotną korelację pomiędzy stężeniami adipokin WISP-1 i CTRP1. Stężenie CTRP1 rośnie wraz ze wzrostem insulinooporności, a wzrost jej stężenia może być wynikiem mechanizmu kompensacyjnego.

Małgorzata Mirr

.....
podpis